

og jeg vil oprigtig talt haabe, at der her i Danmark i større Udstrækning end hidtil vil blive stillet Midler til Raadighed netop til dette Formaal, og at man ogsaa paa anden Vis vil yde dem Lettelser, saa at de selv kunde proviantere deres Baade om Foraaret, altsaa forsyne dem med Salt — det koster jo ret mange Penge at faa saadan en Baad i Orden til at gaa ud paa Fiskefangst. Jeg vilde ønske, at man vilde gøre dette her i Danmark, mere end jeg ønsker, at man skal fortsætte med Bevilinger af en anden Art, som jeg skal tale om om et Øjeblik. For øvrigt anser jeg dette Slaveforhold for at være saa grundfæstet deroppe, at det kun kan komme ud af Verden ved, at Socialdemokraterne faar Indpas paa Færøerne, at Arbejderne og Fiskerne organiserer sig, rejser sig mod Købmændene, strejker og forlanger mere for deres Arbejde. Det er den eneste Maade, hvorpaa en Underklasse kommer frem i denne Verden, den har man maattet anvende alle Vegne, ogsaa her i Danmark. Det samme Gældsforhold, det samme Kreditsystem har jo eksisteret her i Danmark paa mangfoldige Steder, og i al den Tid det eksisterede, var Arbejderne sløve og ligeglade, for de kunde ingen Vegne komme. Først efterhaanden som vi naaede at rejse dem og faa dem revet ud af dette Forhold, rankede de Ryggen og saa, at der var alligevel en Fremtid for dem, naar de tog sig sammen. Saaledes maa det sikkert ogsaa gaa deroppe, men alligevel henstiller jeg til den højtærede Justitsminister, under hvem dette Forhold sorterer, at se med Velvillie paa alle Bestræbelser, som gaar ud paa at frigøre den færøske Fiskerbefolkning fra Købmændenes Aag og søge paa alle mulige Maader at hjælpe dem til at blive Selvejere af Baade og Redskaber.

Jeg ønsker i denne Forbindelse ikke alene at vende mig til Regeringen, men ogsaa til de private Velhavere, som findes her i Landet, og hvoraf der heldigvis er adskillige, som er virkelige Patrioter, og sige til dem, at de ogsaa passende kunde bringe deres Offer overfor Færøerne. Der er to Trawlere paa Færøerne. Den sidste fik de i Fjor, og jeg kan kun takke den højtærede Regering, fordi den gik med til at bevilge et Tilskud paa 150 000 Kr. til Anskaffelse af denne Trawler. Den har fisket ganske godt i Sommer, men to Trawlere er for lidt for den Befolkning, der er paa Færøerne. Nu ved jeg vel, at der er megen Strid om, hvorvidt Trawlere er at foretrække for den gamle Fangstmetode, men det er en Kendsgerning, at der ved Island, der

nu vistnok har 38 Trawlere, er fisket Millioner og atter Millioner, medens man oppe paa Færøerne sidder og tvivler om, hvorvidt det kan betale sig at anskaffe Trawlere. Man mangler sikkert ogsaa Midler deroppe til Anskaffelse af saa dyre Fangstredskaber som Trawlere — gode Fiskerfartøjer af den Art koster jo 300 000—400 000 Kr. Men der er jo mange velhavende Mænd herhjemme, som passende, synes jeg, kunde komme til Undsætning i saa Henseende, ikke paa den Maade, at de skal anskaffe Fiskerbaade og derefter tage de færøske Fiskere om Bord som Lønarbejdere, paa den Maade tror jeg ikke, man skal hjælpe Færøerne. Nordmændene har den bedste Villie i saa Henseende. De har i Aar sendt adskillige Skibe over til Færøerne, og Færingerne fik allernaadigst Lov til at gaa om Bord som almindelige Lønarbejdere i de norske Skibe, med norsk Kaptajn og norske Officerer. Paa den Maade tror jeg dog ikke, vi skal hjælpe Færingerne. Nej, man skal laane dem de fornødne Penge til Baadens Anskaffelse, og saa maa man overlade dem selv at anvende dem og betale Renter og Afdrag.

Jeg maa paaskønne, at der fra en enkelt Side her i Landet er blevet ydet et Offer ved, at man har faaet det første direkte Skib til Færøerne, „Tjaldur“. Jeg kunde ønske, at der var andre, som vilde vise en lignende patriotisk Offervillie, thi efter min Formening er det maaske det allervigtigste, der er sket i Forholdet mellem Færøerne og Danmark i lange Tider, at man har faaet en direkte Linie mellem København og Færøerne. Thi ved Hjælp af denne Linie er den Tid, det tager at komme til Færøerne, blevet halveret; nu kommer man derop paa 2½ Døgn, tidligere skulde man rejse over England, og det tog 5—6 Døgn. Ved den nye Ordning vil jo ogsaa Forbindelsen mellem Færøerne og Danmark lettes betydeligt.

Med Hensyn til Fiskeriforholdene ved Færøerne har jeg forskellige Ting, som jeg har lovet at forebringe for den højtærede Regering og da særlig for Justitsministeren. Det første gælder Fiskeriinspektionen deroppe. Der har været nogle Klager i denne Sommer, fordi „Beskytteren“ blev kaldt for tidligt hjem deroppe fra. Jeg har ogsaa modtaget andre Klager, gaaende ud paa, at „Beskytteren“ har været mindre nidkær i sin Rolle oppe ved Færøerne. Fiskere har fortalt mig, at det var ganske almindeligt, at om Morgenen lagde de engelske og andre Trawlere sig ind i Fjordene, og saa gik „Beskytteren“ ud for at passe paa, at der